

колко могат рано да идатъ на нивъ, додѣ не ся е развидѣлило, да не бы да го срѣснатъ жени, чи не было ушь на добро. *Ик. 52.* Дуде хи майка псхрани, Чиорна ми коарпа поноси, Чужда е фурка пупрьела, Та хи голѣми псхрани. *Ч. 321.* Дано Маруда зафтасашъ, Додѣ я не соа отвели. *Ч. 323.* Догдѣ живѣешъ, трѣси да учишъ. *П. 1. 2)* какъ только, когда: Додѣ Марійка издума Шемшир сѣ порти тракиѣли. *Д. 44, 23—24.* Догдѣ пушка-та трѣснѣла, Тодорка мрътва паднѣла. *Д. 47, 48—49.* Като си у тѣх (*у самовилы-ты*) отиде, Догдѣ мамѣ си изкаже И се от душа отдѣли. *Д. 1. 40—42.* 3) до сихъ поръ: Въ К. пиенци-ти додѣ пѣхъ само отъ утрѣнь до вечеръ—, прѣминѣлж-тѣ годиниѣ обѣрнѣли да пѣхъ и отъ вечеръ до утрѣнь. *Л. Д. 1871 р. 246.* 4) докуда: Кой знае додѣ може да го заведе приука-та да ся вдава на наклонность-тѣ за отвръщаніе? *Л. Д. 1872 р. 149.* Додѣ сме стигнали? *Л. Д. 1875 р. 29.* До дѣка пока: Отъ дек' слонце си угрева, Па до дѣка си за'оже. *М. 387. (ср. дѣка).*

Доделе мой! *Принтъзъ, сопровождающий каждый изъ 182 ст. былины М. 37 въ сборникъ Дозона.*

Додѣто союзъ. 1) пока, наконецъ: Онова нѣщо, у кое-то има повече топлинѣ занима на онова, кое-то има по малко топлинѣ па и отъ нежъ пакъ зима надырѣ, додѣто и у двѣ-тѣ нѣща топлина-та стане еднаква. *Л. Д. 1871 р. 98.* Немарливо-то въспитаніе на дѣца-та до дѣто сѣ маничкы. *Иб. 187.* 2) докуда: Додѣто стига чловѣку око. *Л. Д. 1873 210.* Съ кѣсы кореніе (*растеніе-то*) намира само околовръстъ, до дѣ-то достигать, тврьдѣ слабѣ хранѣ. *Л. Д. 1872 р. 242.*

Додѣжъ и. св. Додѣвамъ и. дл. надоѣмъ, надоѣдаю (*син. дотягвамъ*): Стоянъ еденъ синъ у майкѣ, Стоянъ майка додѣваше: Майко сакамъ да ме женишъ. *М. 225.* Бръзо-то прѣминуваніе отъ много видѣло на много тъмно мѣсто и наопаки додѣва на очи-ты. *Л. Д. 1874 р. 88.* Разумный-тъ намаже конь съ рыбиѣ мастъ тамъ гдѣ-то додявать мухы-ты. *Л. Д. 1871 р. 237.* Сама-та грыжа, коя-то му додѣваше толкозъ, бѣ мысль-та за врьщаніе-то на диваци-тѣ да търсятъ двама-та си другари. *Р. А. 116.* **Додѣя ми са и. безл. мнѣ** скучно, мнѣ въ тягость: Дано ми душа излѣза, че веке ми ся додѣя. *Д. 71, 42—43.* Веч ни ся, кардаш, додѣя. *Д. 32, 20.* Нему ся додѣяло идошло му да бѣга въ Америкѣ. *Л. Д. 1873 р. 208.* Менъ ми са, дѣдо, додея любовни пѣсни да слушамъ. *Ст. 44.* **Додѣваніе с. с.** досада: Нѣ загуба та на сичко му докара малко додѣваніе. *Р. А. 204.*

Додѣрамъ и. дл. изнашиваю: Сега деветъ годиниъ, Че моята